

786 Ego Alduulfus, Myiensis ecclesie episcopus¹, devota voluntate [sub]scripsi.

Ego Aethiluuinus episcopus per legatos subscripsi.

Ego Sigha^a patricius² signo sanctę crucis placido animo subscripsi.

His quoque saluberrimis admonitionibus presbiteri, diaconi ecclesiarum et abbates monasteriorum, iudices, optimates et nobiles uno ore consentimus et subscripsimus: 5

Ego Alrich dux³ signo sanctę crucis subscripsi.

Ego Siguulfus dux signo sanctę crucis subscripsi.

Ego Aldberth abbas⁴ signo sanctę crucis subscripsi.

Ego Eghard abbas signo sanctę crucis subscripsi.

His namque peractis et data benedictione perreximus adsumptis nobiscum viris 10 inlustribus, legatis regis et archiepiscopi, Alquinum videlicet et Pyttel lectores⁵. Qui una nobiscum pergentes et ipsa decreta secum deferentes in concilium Merchiorum, ubi gloriosus rex Offa cum senatoribus terrę, una cum archiepiscopo Iænberhto sanctę ecclesię Dorovernensis et ceteris episcopis regionum convenerat⁶. Et in conspectu 15
f. 127. concilii clara voce singula capitula perlecta^{*} sunt et tam latine quam theodiscę; quo omnes intellegere potuissent, dilucide reserata sunt, qui omnes consona voce alacri animo gratias referentes apostolatus vestri admonitionibus promiserunt se divino adminiculante favore iuxta qualitatem virium promptissima voluntate in omnibus haec statuta custodire. Qui etiam, ut supra taxavimus, tam rex quam principes sui, archiepiscopus cum sociis suis in manu nostra in vice domini^b vestri signum sanctę crucis 20 firmaverunt et rursum presentem chartulam sacramento signo roboraverunt:

Ego Ieanbrectus, archiepiscopus sanctę Dorovernensis^c ecclesię, supplex signo sanctę crucis subscripsi.

Ego Offa, rex Merchiorum, consentiens his statutis prompta voluntate signo crucis subscripsi. 25

Hugibrethus, episcopus Lichitfeldense ecclesię⁷, signo sacrate crucis subscripsi.

Ceoluulfus^d, Lindensis Faronensis episcopus⁸, subscripsi.

3. ^a) Gosigha E omissio C.

^b) domini C.

^c) Doravernensis C.

^d) Eeleulfus C.

1) i. e. monasterii Anglosaxonicorum coenobii in Hibernia, quod 'lingua Scottorum Mageo' et 'Muigeo' vocabatur, cui loco nunc 'Mayo' nomen est. Regebatur vero monasterium hoc a propriis episcopis 30 (usque ad a. 1559, teste Usserio, Britannicarum ecclesiarum antiquitates, Dublini 1639, p. 964. — Alduulfus consecratus est anno 786, teste Dunelmensi (p. 51 ed. Arnold): 'Eodem anno Aldulf consecratus episcopus ab Eanbaldo archiepiscopo Tilberhtoque et Hygbaldo praesulibus in monasterio, quod dicitur Et-Corabriges, multisque muneribus ac donis ditatus honorifice ad suam ecclesiam (Myiensem) est remissus'. Suspiciari igitur licet in ipso monasterio Corabrigensi (Corbridge on the Tyne) concilium a Gregorio legato apostolico 35 cum Northanhumbri habitum esse. J. 2) Is anno 788. Aelfwaldum regem interfecit. Simeon Dunelm. 788: 'Elfwaldus rex — ab eius patricio Sicgan miserabili occisus est morte VIII Kal. Oct.' J. Sicga dux ipse a. 793. interiit propria nece (p. 54). 3) Alric quondam dux tunc clericus obiit a. 796. cf. Simeon. Dunelm. ad. h. a. (p. 57). 4) Alberht, anno 786. factus abbas Hripensis, obiit anno 787. v. Simeon. Dunelm. 786 et 787 (p. 51). J. 5) Cf. ad hunc locum Neues Archiv XVIII, 61 et de 40 Pyttel lectore Altfridi V. S. Liudgeri I c. 12 (p. 17 ed. Diekamp): misit cum eo (sc. Liudgero) et diaconem suum nomine Putul ... Qui etiam postea cum Alchvino venit in Galliam in ordine presbyterii. 6) 'Cealchyte; v. Anglo-Saxon chronicle 785 (pro 786): In eadem synodo et Offa rex de mancusis CCCLXV quotannis sedi Romanae mittendis promisit et episcopatus Lichfeldensis impendio Cantuariensis episcopii in archiepiscopatum proventus est. Hygebertus autem, qui ecclesiae Lichfeldensi inde ab anno 779. 45 episcopus praefuerat, itemque inter huius epistolae testes 'episcopus' vocatur, postea in tabulis annorum 788 — 799 'archiepiscopus' comparet ap. Gray Birch Cartular. Saxon. I, p. 353. 355. 357. 359. 362. 368. 374. 376. 378. 381. 394. 401. 410. Itaque vehementer errant, qui Aldulfum putant archiepiscopum Lichfeldensem factum esse.' J. Locut, qui dicitur Caelichyth commemoratur in charta Pilheardi ap. Birch. I, 285. 7) A. 779 — c. 802. 8) Ceoluulfus ep. provinciae Lindisfarorum (Lindsey) 50 767 — 796.